

Sygn. akt II Ka 254/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013r

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Protokolant: Luiza Ustaszewska-Sęk

przy udziale oskarżyciela posiłkowego E. S.

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013r

sprawy **S. G.**

obwinionego o czyn z art. 86§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego w Pułtusku z dnia 24 maja 2013r, sygn. akt VI W 40/13

orzeka:

- 1. zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 104§1 pkt. 7 kpw w zw. z art. 5§1 pkt. 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw umarza postępowanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,**
- 3. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz oskarżyciela posiłkowego E. S. kwotę 420 zł tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika procesowego.**

Sygn. akt II Ka 254/13

UZASADNIENIE

S. G. został obwiniony o to, że w dniu 31 sierpnia 2011r około godziny 11.00 w miejscowości D. gm. P. na trasie(...), kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że wyprzedzał w miejscu zabronionym znakiem poziomym P-3b kolumnę pojazdów i doprowadził do zderzenia ze skręcającym do posesji pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 86§1 kw.

Wyrokiem z dnia 24 maja 2013r Sąd Rejonowy w Wyszkowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pułtusku uznał obwinionego w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2011r około godziny 11.00 w miejscowości D. gm. P. na trasie (...), nie zachował należytej ostrożności w czasie kierowania pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wyprzedzał kolumnę pojazdów, nie upewniwszy się, że E. S., kierująca T. (...) o nr rej. (...), jadąca przed nim na tym samym pasie ruchu, sygnalizuje zamiar zmiany kierunku jazdy i doprowadził do zderzenia ze skręcającą do posesji tym pojazdem, przez co spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, to jest wykroczenia z art. 86§1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 600 zł grzywny. Nadto Sąd Rejonowy

zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty, a wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok **apelacją** w całości na swoją korzyść zaskarżył obwiniony. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 5§2 kpk w zw. z art. 8 kpw i art. 410 kpk w zw. z art. 109§2 kpw poprzez ustalenie, iż obwiniony rozpoczął manewr wyprzedzania kolumny pojazdów bez upewnienia się, iż pokrzywdzona wcześniej zasygnalizowała zamiar zmiany kierunku jazdy, podczas gdy przedmiotowe ustalenie nie znajduje oparcia w żadnym z przeprowadzonych dowodów, a obwiniony mu kategorycznie zaprzecza podnosząc, iż ewentualne zasygnalizowanie przez pokrzywdzoną zamiaru skrętu w lewo nastąpiło dopiero wtedy, gdy już znajdował się na przeciwległym pasie ruchu i zamierzał kończyć manewr wyprzedzania, co miało wpływ na treść wyroku ponieważ doprowadziło do przyjęcia, iż obwiniony naruszył przepis art. 24§1 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym i na tej podstawie uznania go za winnego popełnienia wykroczenia określonego w art. 86§1 kw,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 22§1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym poprzez przyjęcie, iż „skoro zeznający w sprawie świadkowie jadący z tyłu za pokrzywdzoną nie mieli wątpliwości co do tego, że sygnalizowała ona manewr skrętu w lewo i był on widoczny dla nich na tyle, że zwolnili, to nie ma żadnych powodów aby uznać, że pokrzywdzona powinna zakładać, że może ją niespodziewanie wyprzedzać – z lewej strony – jakiś inny pojazd”, podczas gdy ww. przepis nakazuje zachować kierującemu pojazdem zmieniającym kierunek jazdy szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać oraz nie zwalnia z przytoczonych obowiązków w przypadku gdy jadąca za zmieniającym kierunek jazdy kolumna pojazdów wyhamowuje.

W konkluzji apelacji obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego była o tyle zasadna, że skutkowałą uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania. Powodem wydania takiego rozstrzygnięcia nie były jednak zarzuty w niej zawarte, lecz jedna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, które Sąd Odwoławczy zobowiązany jest badać z urzędu w toku kontroli instancyjnej.

Przypisane S. G. działania wyczerpujące znamiona wykroczenia z art. 86§1 kw dokonane zostało w dniu 31 sierpnia 2011r. Zgodnie z brzmieniem art. 45§1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, jeżeli zaś w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W sprawie S. G. karalność wykroczenia ustala z końcem sierpnia 2013 roku, dlatego też w chwili orzekania (24 września 2013r), w postępowaniu odwoławczym istniała negatywna przesłanka procesowa.

Na powyższe rozważania nie może wpłynąć fakt, iż niniejsza sprawa była uprzednio przekazywana do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pułtusku. Okres przedawnienia wymieniony w art. 45§1 kw jest liczony od daty popełnienia czynu do prawomocnego zakończenia procesu. Na bieg tego terminu nie ma wpływu sam tok sprawy, odraczanie i przerywanie rozprawy, czy uchylene wyroku w drugiej instancji i zwrot sprawy do ponownego jej przeprowadzenia. Z tego względu pomimo, że w dacie orzekania w pierwszej instancji przedawnienie jeszcze nie nastąpiło, ale wskutek wystąpienia z apelacją przez obwinionego termin ten upłynął, musiało dość w Sądzie Odwoławczym do uchylene wyroku i umorzenia postępowania.

Kierując się treścią dyspozycji zawartej w art. 436 kpk w zw. z art. 109§2 kpw, która przewiduje, że Sąd może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień lub zarzutów byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe, Sąd ad quem zaniechał analizy zarzutów obrazy przepisów postępowania i prawa materialnego sformułowanych w apelacji obwinionego.

W tym stanie rzeczy, wobec faktu, że wystąpiła okoliczność wyłączająca postępowanie o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, należało uchylić zaskarżone orzeczenie i umorzyć postępowanie przeciwko S. G..

Koszty postępowania w sprawie, a także zwrot kosztów ustanowienia pełnomocnika procesowego dla oskarżyciela posiłkowego, zgodnie z art. 118§2 kpw, ponosi Skarb Państwa.